

Iglesias insta ERC i JxCat a no oblidar la gestió a Espanya

“Necessitem pressupost”, els diu

Estrasburg avala les devolucions en calent d'immigrants

El TEDH rectifica una sentència anterior i diu que l'Estat va actuar bé en una expulsió exprés de dos subsaharians

Setze atacs amb tret de balí a sobiranistes des del 2017

L'Oficina de Drets recull les agressions

Pont i Pujol
empresistes
Més de 50 anys impulsant el creixement empresarial

CONSULTORIA INTEGRAL
per a pimes i patrimonis familiars

www.pontipujol.com · tel. 93 764 04 69

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 14 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15270 - AVUI / Any XLII. Núm. 14140 - EL PUNT

Força major

CAUSES • La GSMA justifica la cancel·lació del Mobile per la por global i s'empara en la força major per rebaixar indemnitzacions

Nou criteri de la Xina que fa disparar el nombre de morts i d'infectats

FUTUR • Les institucions catalanes fan costat als organitzadors i es comprometen a fer un gran congrés l'any vinent

Cuixart, lliure per unes hores

Càlida acollida del president d'Òmnium a la seva empresa, a Sentmenat, en la sortida de la presó per treballar

Bassa tindrà tres dies de permís a la setmana per cuidar un familiar i Forn, cinc per treballar

Jordi Cuixart és abraçat per companys de la seva empresa en arribar a Sentmenat ahir al matí ■ JUANMA RAMOS

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Andreu Pujol

Semblar català

Un noi nascut a la falda del Montseny m'explicava que, fent de cambrer per guanyar quatre peles durant la seva època d'estudiant, molts clients se li adreçaven en castellà, cridant i utilitzant els verbs en infinitiu. "Tú poder traer más pan?!" Com els indis de les pel·lícules de cowboys d'abans, vaja. El secret d'aquest comportament grotesc era el seu color de pell, mulat, perquè el seu pare provenia d'un país africà. Molts dels comensals creien que la seva aparença física el feia incapaç d'entendre la que és la seva llengua materna, el català, i el pressuposaven un negat a l'hora de conjugar els verbs correctament. De tal manera és com feien un ridícul estrepitós i es volien fondre quan els tornava contesta. És a aquesta conducta, un còctel entre racisme i acomplexament, a la que es referia l'alcaldesa de Vic i diputada de Junts per Catalunya, Anna Erra, aquest dimecres al Parlament quan es dirigia a la con-

És a aquesta conducta, un còctel entre racisme i acomplexament, a la que es referia l'alcaldesa de Vic

sellera de Cultura per preguntar-li sobre la campanya institucional anomenada *No em canviïs la llengua*. Diversos dels grups de l'oposició, els de les manifestacions de bandera d'Espanya i bons amants de la cridòria, ja anaven poc predisposats a entendre-ho, però és cert que el llenguatge emprat per defensar-ho tampoc hi ajudava gaire. Parlar de persones que "pel seu aspecte físic [...] no semblen catalanes" porta implícita la idea que els catalans tenim una fatxa concreta, quan cada cop és menys evident que sigui així. Les societats occidentals, algunes d'elles amb molts anys d'antelació a la nostra, han tendit a diversificar les tonalitats de la pell. Penso en els Estats Units, ja que m'enchampa aquesta polèmica pocs dies després d'haver passat per Nova York, i no sabia dir-vos quina fesomia tenen els nord-americans. Possiblement és a les escoles on, ara mateix, menys s'entén això de "semblar català", i a mesura que vagin passant els anys aquest prejudici anirà esdevenint més anacrònic i estrambòtic.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

'Historietes exemplars'

Corren per casa uns llibrets de 32 pàgines que, amb el títol d'*Historietes exemplars*, contenen petites narracions de Josep M. Folch i Torres, il·lustrades per Joan Junceda. Els llocs tenen colors vius. Fan bonic a la biblioteca. Quants anys fa que em limitava a contemplar-los? Tinc ordenats els llibres per ordre alfabètic d'autors. A les proximitats de Folch i Torres hi ha Foix, hi ha Faulkner... Es veuen més consultats. L'altre dia em vaig decidir a rescatar els llibrets. Me'ls he llegit. Van ser editats als anys seixanta per l'editorial confessional Balmaes. Com que Folch i Torres va morir el 1950 i després de la guerra es va veure obligat a emmudir, s'ha de tractar de material rescatat dels anys vint i trenta, de l'època en què l'escriptor omplia la revista *En Patufet* amb les seves *Pàgines viscudes*. Algunes vacil·lacions en l'ús del català en alguns contes indiquen que Fabra tot just havia divulgat les Normes. Diria, per l'estil, que algun text no és de Folch sinó d'algú que l'editorial va colar d'estranyis per qualsevol motiu. Poso la mà al foc que algunes, poques, il·lustracions no

Folch i Torres va descriure la Catalunya miserable de fa cent anys

són de Junceda. Ni Folch ni el seu dibuixant en van poder protestar perquè no van veure els llibrets publicats.

Folch i Torres, tot un fenomen literari i teatral, va ser blasmat ja en vida. Els més conspicus lectors el trobaven carrincló, extremament sentimental, acomodats a una societat dividida entre pobres i rics... Els llibrets de les *Historietes exemplars* no ho desmenteixen, sinó que, com que obeeixen a una tria feta per una editorial religiosa, ho confirmen. Sempre hi ha pobres que pateixen i un ric disposat a rescatar-los de la misèria gràcies a un incident providencial. Molt bé. D'acord.

Ara: el que no m'expliquen ni Foix ni Faulkner ni Ferrater ni altres veïns de Folch és la realitat palpable de Catalunya, en els anys en què transcorren les historietes. Si hem de fer cabal de Folch, que no tenim perquè no fer-ne, fa només cent anys aquest país era ple de miserables que s'arrossegaven pels camins i per les ciutats captant o recollint fems. Gent espellifada, apedaçada, que es moria de fred i gana pels portals. Tots els nens eren orfes, de pare, de mare o de tots dos. Per obtenir una pesseta per a una medicina o per posar una col a l'olla s'havien de fer mil combinacions... Si els lectors de Folch i Torres, que van ser milers, no se n'estranyaven és perquè obrien la finestra i en comprovaven la veracitat. El meu pare va ser un orfe quan els fills de vídua abundaven. No fa ni cent anys... Publicades després de la guerra, les historietes devien tenir major vigència. Folch i Torres, que a més escrivia bé i era hàbil, necessita algú que l'estudiï sense prejudicis; Junceda es defensa sol: és, diguin el que diguin, el millor il·lustrador de la primera meitat del XX.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/wgeqku>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La piulada

S'ha suspès el Mobile World Congress i a hores d'ara els he de confessar que encara no sé si estic d'acord o no amb la decisió que han pres. Perquè no puc deixar de pensar que ha estat més un contagi empresarial (d'empreses que més que protegir els seus treballadors, no ens enganyem, el que volen és protegir-se elles de les possibles futures demandes dels seus treballadors) que no pas una decisió presa des d'un punt de vista sanitari o de possibilitats de contagi, sobretot si tenim en compte el que han dit i repetit les autoritats sanitàries d'aquest país i del veí. La qüestió és, però, que la llista de contagis empresarials s'ha anat fent gran els darrers dies i, vist tot plegat, els organitzadors han arribat al punt de no retorn en què els surt més a compte no fer el congrés que no pas fer-lo. Res a dir. I més veient el consens i el respecte que ha generat la decisió. De totes les reac-

“És difícil dir més bestieses de les que ha dit Pablo Casado en només tres frases

cions, però, jo em quedo (per ridícula, malintencionada, demagògica i no sé quantes coses més) la del líder del PP, Pablo Casado. Al cap de res que se sabés que el Mobile s'havia suspès, Casado va fer una piulada a Twitter del tot reveladora: “L'anul·lació del Mobile és una mala notícia per a Barcelona i per a la resta d'Espanya. El meu suport a una ciutat que pateix la deriva independentista i ara aquest greu perjudici econòmic. Espero que continuem

comptant amb aquest esdeveniment i que el govern –el *Gobierno*, en paraules textuals seves– sigui capaç de mantenir-lo.” No es poden dir més bajanades en una sola piulada. Què hi té a veure el Mobile amb “la deriva independentista que ja pateix aquesta ciutat”? Per què barreja l'independentisme amb la suspensió del Mobile? És que són dos virus, segons ell? I per què parla de “patir” l'independentisme? I dos: què vol dir amb això d’“esperem que Barcelona continuï comptant amb aquest esdeveniment”? No va ser la presidenta de la Comunidad de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, del PP, qui fa quatre dies deia allò de “*Iremos a por el Congreso del Mobile*”? Què és, doncs, aquest “esperem que el *Gobierno* sigui capaç de mantenir-lo”? Com si fos, a més, culpa de Pedro Sánchez –que per això el cita, per enviar-li un clatellot– que l'hagin suspès. Per les seves piulades el coneixereu, vaja.

EDITORIAL

Garantia, respecte i dubtes

Un cop anunciada la cancel·lació del Mobile World Congress (MWC), l'empresa responsable de l'organització, GSMA, i totes les administracions implicades en l'esdeveniment tecnològic més important d'Europa han volgut donar una imatge d'unitat, d'anar tots a l'una, per trametre un missatge de tranquil·litat i confiança. Davant del fet ja irreversible que la suspensió del saló d'aquest any tindrà un impacte econòmic molt important, han comparegut en una roda de premsa conjunta per exposar a l'opinió pública quins han estat els motius que els han portat a prendre la decisió i, al mateix temps, per generar una imatge de col·laboració i de continuïtat de cara al futur.

L'alarma social que s'ha anat creant per la por al coronavirus i el degoteig imparabile de baixes de les empreses participants en l'esdeveniment, han estat la causa de la cancel·lació. El conseller delegat de GSMA, John Hoffman, va al·legar raons de “força major”. Va assegurar, amb tristesa, que era impossible fer-ne una versió reduïda o buscar altres dates. Tots els actors que participen en la mostra han fet explícita la seva comprensió i respecte per la decisió dels organitzadors.

És respectable la decisió dels organitzadors, només faltaria, i positiu el missatge que van trametre convidant a tothom a Barcelona per a l'edició del Mobile del 2021, que serà “la millor de la història”, segons les paraules dels seus responsables. Però queda enlaire el dubte de qui pagarà els plats trencats de la suspensió per raons de “força major” i, d'altra banda, es manté la paradoxa que a hores d'ara les autoritats sanitàries continuen mantenint que no hi havia cap raó de salut per suspendre aquest esdeveniment.

De reüll

Marta Monedero

El partit dels demòcrates

La gent que en té prou veient els últims minuts d'un partit de bàsquet tampoc deu combregar amb el llarg procés de primàries per triar el candidat a la presidència dels Estats Units. Qui vol empassar-se tot un partit quan sovint es resol en els últims minuts? És clar que potser aquesta gent es perd un joc en què l'estratègia canvia a cada defensa i a cada atac. Una cosa semblant passa en les primàries demòcrates que escullen qui s'enfrontarà a Trump. Uns comicis que podrien trencar patrons com aquell que sosté que Iowa marca tendència i, enguany, la

La cursa d'enguany cap a la Casa Blanca pot trencar tendències

cursa està molt oberta perquè els demòcrates no tenen un candidat tan engrescador com Obama el 2008. Bernie Sanders, que formalment no pertany al Partit Demòcrata, ha vençut a Nou Hampshire. Però el veterà senador per Vermont té al darrere un país capaç de votar massivament pel canvi que proposa? I qui veu l'excalcalde moderat Pete Buttigieg a la Casa Blanca encara que jugui la carta gai? Hi ha jugadors i jugadores de bàsquet que, d'entrada, no n'encerten ni una. En canvi, quan a la resta se'ls encongeix el canell, marquen la diferència. Serà capaç de superar els mals resultats inicials la més brillant dels aspirants, la senadora Elisabeth Warren? O la tapada és una altra senadora, menys d'esquerres, com Amy Klobuchar? Queda molt partit. I el joc es reprèn a Carolina del Sud, on l'exvicepresident Joe Biden ha de remuntar el vol per no perdre pistonada de manera gairebé definitiva.

Les cares de la notícia

PRESIDENT D'ÒMNIVUM CULTURAL

Jordi Cuixart

Càlida rebuda

Empresonat des del 16 d'octubre del 2017, ahir va sortir de Lledoners per anar a treballar a la fàbrica de la qual és propietari, on va ser rebut amb un llarguíssim aplaudiment pels seus companys i treballadors. Podrà anar a la feina de dilluns a divendres, però continua complint injusta condemna.

EXCONSELLERA DE TREBALL

Dolors Bassa

Només unes hores

L'exconsellera de Treball podrà sortir tres dies a la setmana durant vuit hores de la presó del Puig de les Basses per cuidar la seva mare. L'exconseller Joaquim Forn ho podrà fer cinc dies de Lledoners per anar a treballar. Carme Forcadell també podrà sortir tres dies de Mas Enric.

REGIDORA DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Janet Sanz

Menys cotxes a Via Laietana

La tinenta d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona Janet Sanz va presentar ahir el projecte de reforma de Via Laietana, que preveu, entre altres coses, un sol carril de baixada per als vehicles privats. Tot plegat hi comportarà una reducció del trànsit i de la velocitat màxima a 30 km/h.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Eleccions a la vista

ERC i el PDeCAT tomben el pressupost de l'Estat amb les esmenes a la totalitat i Pedro Sánchez s'aboca a eleccions generals.

10
anys

Atac a l'Afganistan

L'OTAN llança un atac massiu a l'últim gran bastió talibà. Els EUA lideren l'ofensiva militar més important contra la insurgència des del 2001.

20
anys

Pujol i Almunia

Pujol titlla Almunia de "vidalquadrista" per haver atacat la política lingüística. El PSOE insisteix a proposar un front antinacionalista al PP.

Full de ruta

David Portabella

No es perdin 'Jauría'!

Viatjar al cap de la víctima i també al cap dels victimaris. Dos viatges duríssims i més és el que ofereix a l'espectador *Jauría*,

l'obra de teatre de Jordi Casanovas basada en el cas de la jove que els Sanfermines del 2016 va denunciar que havia estat víctima d'una violació a mans de cinc joves de La Manada. L'obra és tan especial que abans de comprar una entrada tothom sent que ja hi ha entrat, perquè és un cas que ha remogut consciències i crits a totes les places. Perquè veure una obra de teatre documental sobre el cas relatat a la premsa i el judici conegut per tothom? El dramaturg Jordi Casanovas hi va trobar fronteres inexplorades. "Tenia molts dubtes, el cas havia estat tan difós i comentat que era molt difícil trobar algun detall que el fes interessant des del punt de vista escènic. Però llegint i rellegant les declaracions vaig descobrir que hi havia petites expressions i petits comentaris que no transcendien als titu-

Jordi Casanovas troba unes fronteres inexplorades en l'obra del cas de La Manada

lars de la premsa ni a notícies de ràdio i de televisió perquè semblaven detalls superflus o banals, però que sobre un escenari t'expliquen molt més la personalitat dels personatges que te les diuen. Quan seus a la platea llegeixes tot el que es diu buscant-hi un doble sentit. I una frase tan senzilla com quan en el judici se'ls fa la pregunta «Quan vau marxar, us vau acomiadar?» i que un acusat digui «no», agafa una dimensió molt més gran que si és llegida en un article", relata Casanovas. "Llegir això i preguntes dels advocats de la defensa sobre la intimitat de la víctima em fa veure que allà hi ha una obra, amb preguntes sobre com tracta el sistema judicial un cas així o com veu la sexualitat un cert tipus de masculinitat", afegeix. L'obra que ven tot el paper al Pavón Teatro Kamikaze de Madrid ve aviat a Catalunya: el 29 de febrer al Teatre Monumental de Mataró, el 8 de maig al Teatre Atrium de Viladecans, el 9 de maig al Teatre Zorrilla de Badalona i el 10 de maig al Teatre Municipal El Jardí de Figueres. Hi trobaran el descomunal talent de l'actriu María Hervás i grans actors com ara Raúl Prieto, Martiño Rivas i Fran Cantos, entre d'altres. No es perdin *Jauría*!

Tribuna

Joan Abril Español. Filòleg

Noms subversius

Al principi de febrer llegíem la notícia del 3/24 sobre Blau, el nom femení d'origen lleidatà que va a l'alça (vegeu els *Noms de la població* al web Idescat). Una mostra més que els criteris de l'administració de justícia han canviat una mica, d'acord amb la nova llei del registre civil del 2011. El nom de Blau té les seves arrels en una antiga llegenda i en el color blau, o morat, que llueix la mare de Déu al seu front. Sense aquest context (de 1980 a 1989 Catalunya no arriba ni a 4 Blaus!), probablement els registres civils no l'haurien pas admès com a nom de dona. De fet, si consultem el web Idescat veurem que hi ha en total només 9 persones Blau de sexe masculí, que contrasten amb les 269 de sexe femení. Segons el DIEC, blau pot ser, entre altres accepcions, el nom del color o la taca resultat d'una contusió, a més de ser l'adjectiu masculí i femení *blau-blava*.

SENSE EL CONTEXT HISTÒRIC relatiu a la imatge de la Mare de Déu de Lleida, no ens podem imaginar el funcionari o la

funcionària de torn admetent el nom de Blau a una nena, perquè d'entrada haurien argumentat que aquest nom pot comportar confusió a l'hora d'identificar el sexe de la persona que el porta. La història i la cultura s'imposen en aquest cas. Per situar-nos una mica, recordem que l'article 51 de la llei 20/2011 a la qual he fet referència al principi ens diu que "no podran imposar-se noms que siguin contraris a la dignitat de la persona ni els que facin confusa la identificació".

SI SORTIM DEL PAÍS, sabem que noms religiosos com Judes i Llucifer estan prohibits a Suïssa, que els noms neutrals o sense gènere clar com ara Taylor o Morgan no són admesos a Dinamarca i Alemanya o que els noms de marques en alguns països també estan prohibits: Facebook (Mèxic), Ikea (Suècia), Nutella (França). A més, a Malàisia hi ha alguns animals que es consideren molt ofensius, com ara Serp o Os ('animal').

I ARA, SI TORNEM A CATALUNYA, potser ens podríem preguntar què passaria si,

després de viure el procés i el referèndum de l'U d'Octubre, una majoria favorable a la independència del país es decantés per anar al Registre Civil i posar al nadó noms com ara Procés, Independentista, Independència, Udoctubre, Papereta, Referèndum, Llaç Groc, República, Estela, Estelada, Estat Català, Declaració, etcètera. Un funcionari amb mentalitat restrictiva probablement denegaria el nom d'Independència per a una nena, adduint que pot ser ofensiu per a un ciutadà no independentista, però potser no ho és per als més de dos milions de catalans que una nena es digui Espanya, com veiem al web de l'Institut d'Estadística de Catalunya (tot i que amb molt poca freqüència).

LA SOCIETAT EVOLUCIONA, per bé o per mal, a ritme de la història i de la cultura de cada comunitat, i el que ha de fer o hauria de fer l'administració és tenir-hi un fervorós respecte, per tal de no escapçar la llibertat d'elecció de la vida, ja sigui el nom, el sexe o l'amor. ¿Reprimim o alliberem?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Un milió de gràcies per més de mil abraçades

El dia 1 de gener vam celebrar el sant del pare. No seria destacable si no fos que nou mesos abans es debatia entre la vida i la mort a l'hospital de la Vall d'Hebron. Va patir un atac de cor a l'hospital general de Vic. Gràcies a l'esforç del personal d'urgències, va aconseguir establir-se. Degut a l'extrema gravetat, va ser traslladat a Barcelona, on va tenir un segon infart i complicacions complementàries que van fer tèmper el pitjor, però el magnífic equip que el va atendre va aconseguir el que semblava impossible: recuperar-lo. En els pocs moments que el podíem visitar a cures intensives de coronària, on va passar molt temps, inconscient i semiinconscient, sentíem la comprensió d'aquests professionals pel nostre patiment, vèiem la tendresa amb

què tractaven el pare, com el cuidaven i sobretot com lluitaven aferrissadament per mantenir-lo amb vida. I ho van aconseguir. Gràcies a tot el personal de coronària de l'hospital general de la Vall d'Hebron i urgències de l'hospital de Vic, hem pogut gaudir del pare, hem rebut més de mil abraçades que no hauríem tingut, i als seus 83 anys té tanta vitalitat i ganes de viure, que ens emociona. I amb aquesta modesta carta volem agrair a tots ells aquest miracle, per la seva professionalitat, amabilitat, humanitat i empatia. Un milió de gràcies pel millor dels regals: el nostre pare.

TERESA MORELL
Seva (Osona)

Hem de seguir pagant?

A tots els polítics vilment empronats i els exiliats, deixeu-los sortir i tornar a casa (i

no només amb curt o llarg permís); prou ja de ser castigats per haver defensat quelcom tan bàsic com són els drets fonamentals d'un poble que ja no vol viure més en fals.

Trepitjant arbitràriament llibertats civils i drets humans, els nostres perseguidors espanyolistes i botiflers malsans pretenen salvaguardar a mort la indivisible unitat fictícia del seu viciós, vergonyant i opressiu estat, fent passar arrogantment per sacrosanta constitució el pèrfid i mil vegades exhibit certificat de defunció de la llarga, sagnant, criminal i tenebrosa dictadura franquista que als catalans ens voldrien fer perdre eternament de vista.

Presos i exiliats polítics, us volem lliures a casa una vegada per totes, així com a tants represaliats, deixant per sempre totalment enrere la mala jugada que us han fet —i fan— passar de la més execrable

manera els malfactors d'un estat dominat per la infame fallera de fer-nos desaparèixer com a poble i nació per la raó de la força i atiant l'odi i la venjança amb què tota realitat es retorça. No hem pagat prou pels seus espòils i iniqües rapinyes?

Als independentistes catalans ens aniria bé tenir present que no hi haurà real separació de l'Estat espanyol si ens refiem massa del que diuen i fan els partits polítics per arribar a ser, a tots els efectes, una república catalana independent. Qui ens representen (els parlamentaris electes) no poden passar mai per sobre ni al davant dels representats (els ciutadans). A aquells no els costa gens oblidar-se dels contribuents que paguem els seus sous —no pas migrats—. I a sobre, hem de seguir pagant pels seus enganys, errors i desercerts?

JOSEP JUST SABATER
Canadà

La frase del dia

“A continuar treballant per la llibertat, l’amnistia, i tothom cap a dins a fer màquines!”

Jordi Cuixart, PRESIDENT D'ÒMNIUM

Tribuna

Juan-José López Burniol. Notari

El seu millor moment

El *Brexit* fa pensar que ha prevalgut a la Gran Bretanya, especialment a Anglaterra, una deriva ultraliberal que somnia en un Regne Unit convertit en un paradís fiscal i en una City èmula de Hong Kong i Singapur, que afronti els desafiaments de la globalització i de la revolució tecnològica de la forma que exigeixen els nous temps. Segur que hi ha molts ciutadans britànics que ho veuen així, però aquesta no és la causa única del *Brexit*. Hi ha quelcom més profund, fruit de la geografia i de la història, macerat al llarg dels segles, confirmat per reiterades victòries i arrelat en la mentalitat britànica: la idea que la seva llibertat està lligada indissociablement a la seva independència. Aquest fou el pensament impulsor de l'heroica resistència del Regne Unit l'any 1940, quan –després de caiguda de França– es va trobar enfrontat en solitari a la victoriosa Alemanya nazi.

DURANT CINC DIES, del 24 al 28 de maig, els membres del gabinet de guerra britànic van debatre aferrissadament si la Gran Bretanya havia de buscar una pau negociada amb Hitler amb la intermediació de Mussolini, o prosseguia la guerra en solitari. El debat va ser molt intens i es va personalitzar en la confrontació del primer ministre Churchill i el secretari del Foreign Office lord Halifax. No fou el debat entre un patriota i un traïdor. Lord Halifax, defensor de cercar la pau, era una persona honorable. John Lukacs diu d'ell que no era un derrotista ni un intrigant, sinó un liberal-conservador pragmàtic, bon observador dels vaivens del món; un tipus molt anglès, en el sentit que emmotllava la seva ment a les circumstàncies en lloc d'adaptar les circumstàncies a les seves idees. Churchill, per la seva banda, era un visionari reaccionari que ho tenia clar: “Mai podria acceptar –va dir– una pau negociada amb

Alemanya. El que hem d'assegurar és la nostra llibertat i independència totals, oposant-nos fermament a qualsevol negociació que pugui portar a la derogació dels nostres drets i del nostre poder.” Era el diumenge 26 de maig, a punt de consumir-se la caiguda de França en mans de Hitler, un dia en què ni el pragmatisme ni el liberalisme servien de gaire. Tan sols comptava la voluntat de resistir. Aquesta voluntat es va encarnar en Churchill, qui el dia

“No es pot menysprear la inèrcia de la història, que en aquest cas porta molts britànics a considerar que la seva llibertat depèn de la seva plena independència.

28 va afirmar davant del gabinet de guerra que “quan una nació cau lluitant torna a aixecar-se, però quan es rendeix covardament està acabada”.

AQUEST ESPERIT era també el que predominava entre la població britànica, la gran majoria de la qual no podia concebre que la Gran Bretanya perdés la guerra, impulsada com estava per un patriotisme tradicional –més que per un nacionalisme modern– nodrit d'orgull de pertinença i de sentit de la història. Els britànics no sabien que el Regne Unit havia quedat antiquat enfront d'Alemanya pel que fa a l'armament i les tàctiques militars. Churchill sí que ho sabia, però alhora estava segur que Anglaterra i el seu imperi no podrien subsistir al costat d'una Europa dominada per Alemanya, així com que necessitava sense excusa per sobreviure l'ajut dels Estats Units. Ho va donar a entendre quan va dir als Comuns –en el seu primer discurs com a *premier*–: “No tinc res més per oferir que sang, suor i llàgrimes.” I el 4 de juny ho va reblar: “Lluitarem fins al final, lluitarem a França, (...) defensarem la nostra illa, qualsevol que sigui el preu, lluitarem a les platges, lluitarem a les pistes d'aterratge, lluitarem als camps i als carrers, lluitarem als turons, ¡mai no ens rendirem!”

ÉS EVIDENT QUE LA SITUACIÓ actual no té res a veure amb aquella, i és absurd establir comparacions de cap mena. Però també ho és reduir tots els problemes a una pura equació d'interessos immediats en funció de l'estricta situació actual. Els sentiments també tenen una importància cabdal en les decisions humanes, tant individuals com col·lectives. I és per això pel que no es pot menysprear la inèrcia de la història, que en aquest cas porta molts britànics a considerar que la seva llibertat depèn de la seva plena independència.

De set en set

Josep Maria Casasús

Prensa i rel

Fa quinze dies, a la Universitat de Girona, el professor Jaume Guzmán Casals es doctorà amb una tesi sobre identitat i comunicació social a les Terres de l'Ebre. Fou un acte acadèmic que vinculava, doncs, dos extrems geogràfics del Principat mitjançant un nexa cultural: la premsa d'arrel. Catalunya ha estat sempre, en el conjunt d'Europa, una potència en el camp de la premsa local i comarcal. I la universitat gironina ha assolit prestigi en aquesta matèria a partir de la línia de recerca en periodisme de proximitat que lidera el professor Lluís Costa. Ha dirigit aquesta tesi

Catalunya ha estat sempre potència en el camp de la premsa local i comarcal

que aporta coneixement sobre la funció dels mitjans periodístics del territori com a enfortidors de la identitat ebrenc. És el resultat d'un bon treball en arxius i biblioteques, basat en fórmules derivades de l'hemerografia de Jacques Kayser que el catedràtic Pere Oriol Costa va introduir a Catalunya en els anys 1960. La tesi s'havia enllestit, és clar, abans del desastre causat per la borrasca *Glòria*. El seu autor hi afirma, entre moltes altres coses, que el paisatge de les Terres de l'Ebre és un “tesor”. Quan ho llegírem, aquell territori era el més malmès pels estralls del temporal desfermat. Cal blasmar la incúria de les administracions públiques que no afrontaren a temps les amenaces de la crisi climàtica que ha devastat aquell patrimoni natural. També es pot perdre el patrimoni documental, si la Generalitat no desplega una decisió política de digitalització de fons hemerogràfics d'arreu de Catalunya.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Primera sortida de Cuixart per treballar i fer voluntariat

■ Càlida acollida al president d'Òmnium Cultural a la seva empresa, a Sentmenat ■ El dirigent independentista és el primer pres polític que fa ús de l'article 100.2 del reglament penitenciari

El president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, rebut ahir pels treballadors de la seva empresa a Sentmenat ■ JUANMA RAMOS

Emili Bella
BARCELONA

“Han estat dos anys i tres mesos, i sabeu que torno aquesta nit a la presó, però ha sigut molt potent sentir-me tan ben acompanyat de tots vosaltres i us estimo moltíssim.” El president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, va adreçar aquestes paraules als treballadors de la seva em-

presa –Aranow, fundada el 2003 i especialitzada en el disseny i la producció de maquinària industrial per a envasats– en la seva primera sortida de la presó de Lledoners per treballar.

Poc després de les nou del matí va arribar a la fàbrica, situada en un polígon industrial de Sentmenat (Vallès Occidental), on va ser rebut amb aplaudiments, abraçades i llàgri-

mes dels companys. “Bon dia, família! Us vaig dir que tornaria un dia i ja he tornat”, va celebrar amb la vintena d'empleats congregats. Cuixart va agrair-los la feina durant el temps que fa que està tancat: “Sabeu que torno aquesta nit a la presó, però seguirem lluitant per tirar endavant l'empresa i treballant per la llibertat i l'amnistia.” “Hem mantingut els llocs

de treball sense renunciar a ser el que som. Hem demostrat que som un equip”, hi va afegir. El president d'Òmnium mai ha deixat de dirigir l'empresa des de la presó.

Nou hores i mitja al dia

En total té permís per estar nou hores i mitja fora de Lledoners de dilluns a divendres, en virtut de l'article 100.2 del regla-

ment penitenciari, segons va aprovar la junta de tractament de la presó el dia 6, al qual poden accedir els presos classificats en segon grau. És el primer pres polític que surt de la presó puntualment per mitjà del 100.2. A la fàbrica s'hi estarà cinc hores i en dedicarà dues més al voluntariat. La resta les destinarà a dinar i als desplaçaments, que estan inclosos en les

nou hores i mitja diàries. Ahir a la tarda ja va començar les tasques de col·laboració amb una entitat social que treballa per atendre persones en situació de vulnerabilitat, però no va transcendir quina. El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, es va mostrar emocionat per la primera sortida de Cuixart per treballar i fer voluntariat, però va remarcar que no està pas en llibertat: “Avui més que mai continuem reclamant

Les frases

“A la nit torno a la presó, però seguirem lluitant per tirar endavant l'empresa i treballant per la llibertat i l'amnistia”

“El compromís empresarial també és un compromís social”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

la seva llibertat i l'amnistia per a tots els presos polítics i exiliats”.

Cuixart ja ha complert una quarta part de la condemna a nou anys de presó per sedició. Òmnium recorda que el 100.2 és una via més de compliment de la pena i que en cap cas aquestes tasques suposen un benefici penitenciari. De moment, el dirigent independentista ha gaudit d'un permís de 48 hores i està pendent de poder-ne gaudir un altre de 72 que requereix d'autorització judicial. La fiscalia s'hi ha oposat, però se li ha concedit. ■

Capella preveu el 100.2 per als nou presos polítics

Redacció
BARCELONA

La consellera de Justícia, Ester Capella, preveu que els nou presos polítics del procés puguin sortir per anar a treballar o fer tasques de voluntariat en aplicació de l'article 100.2 del reglament penitenciari, tal com ha començat a

fer Jordi Cuixart. Capella no descarta que en algun cas es concedeixi el tercer grau quan es revisi la classificació inicial, segons va assegurar en una entrevista a Catalunya Ràdio. Això seria al juny, quan expira el termini preceptiu de sis mesos per valorar la situació individual de cada pres. “Res és descartable.

És previst a l'allei i és previsible que es puguin acordar coses diferents”, va explicar. En cas d'un tercer grau només anirien a la presó per dormir entre setmana.

El 100.2 també s'ha aprovat per a Jordi Sánchez, Carme Forcadell, Dolors Bassa i Quim Forn. La consellera va remarcar

que l'aplicació d'aquest article depèn de les juntes de tractament de les presons, en cap cas del govern, i ha de ser avalada posteriorment per un jutge. Segons Capella, “òbviament és previsible” que la resta de presos polítics del govern anterior puguin acollir-s'hi. Ja estan fent els tràmits pertinents. “És una manera de complir la sentència”, va remarcar. “Si fóssim una república, no estarien en la presó i no tindriem exiliats”, va observar Capella, que va insistir en la necessitat d'una amnistia. ■

La consellera de Justícia, Ester Capella, al Parlament, en una imatge d'arxiu ■ ORIOL DURAN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bassa i Forn, els primers exconsellers que sortiran de la presó durant el dia

- Tots dos s'acolliran a l'article 100.2 per poder cuidar un familiar i treballar
- L'extitular de Treball tindrà tres dies de permís setmanals i el d'Interior, cinc

F. Espiga
BARCELONA

El mateix dia que la imatge de Jordi Cuixart acudint a treballar a la seva empresa, gràcies a l'aplicació de l'article 100.2 del reglament penitenciari, feia la volta per tots els informatius, ahir es va fer públic que les juntes de tractament dels centres de Puig de les Basses i Lledoners han acordat que els exconsellers Dolors Bassa i Joaquim Forn es puguin acollir a la mateixa mesura. Amb aquesta resolució a la mà, tots dos seran els primers membres del govern de Puigdemont condemnats pel Tribunal Suprem que sortiran de la presó de manera restringida. En el cas de Bassa, ho farà durant tres dies a la setmana durant vuit hores cada jornada per poder tenir cura d'un familiar en edat avançada. A Joaquim Forn, per la seva banda, se li ha concedit un permís de cinc dies i de 12,5 hores cadascun per anar a treballar. Tant l'una com l'altre, per tant, hauran de tornar al presidi per dormir. La data a partir de la qual podran fer efectiva la mesura no ha transcendit.

El ja cèlebre article 100.2 s'inspira en el principi constitucional que les penes privatives de llibertat han d'anar reorientades a la reinserció social del reu, i preveu que aquest pugui sortir durant unes hores limitades al dia, per exemple per treballar, encara que no tingui el règim del tercer grau. I cap dels presos independentistes el té concedit encara. Són les juntes de tractament de cada centre, on són presents tècnics i funcionaris, les que acorden l'aplicació d'aquest 100.2 a partir d'una anàlisi individualitzada de cada intern. Uns 400 reclusos s'acullen cada any a Catalunya a

Joaquim Forn, el 28 de desembre passat quan va comparèixer al Parlament ■ JOSEP LOSADA

La UGT desvincula l'indult del debat del pressupost

El secretari general de la UGT, Pepe Álvarez, va assegurar que, si el sindicat formalitza finalment la petició d'indult al govern estatal per a l'exconsellera Dolors Bassa, la decisió "no ha de pertorbar, en cap cas, les negociacions del govern espanyol per a l'elaboració del pressupost" del 2020". Álvarez va fer aques-

tes manifestacions durant una visita a TheCircularLab a Logronyo, el primer centre europeu de recerca en economia circular que Ecoembres té a la Rioja. A les preguntes dels periodistes, el dirigent de la UGT ha al·ludit a la petició d'indult: "Sé que és una cosa en què treballen i quan arribi el moment ja es dirà

què passarà", va reblar, alhora que va insistir en la necessitat de deslligar aquest debat de la negociació dels comptes: "El pressupost és una necessitat per als ciutadans de la Rioja, Catalunya o Andalusia", que, segons hi va afegir, no s'han de veure "condicionats" per la situació dels presos.

aquesta prerrogativa reglamentària. D'entrada, la fiscalia no pot impedir-ne la concessió, tot i que sí que hi pot recórrer en contra. Si es dona aquest cas, és el jutge de vigilància penitenciària qui acaba resolent la qüestió. Abanda del president d'Òmnium Jordi Cuixart, qui va ser màxim responsable de l'ANC Jordi Sánchez i l'expresidenta del Parlament Car-

me Forcadell ja tenen aprovada la concessió d'aquest permís. A hores d'ara, el ministeri públic no s'ha expressat en contra de la seva aprovació.

Permisos ordinaris

A banda d'acollir-se al 100.2, l'exconseller d'Interior, condemnat a 10,5 anys de presó, preveu que pels volts de l'estiu ja haurà complert una quarta

part de la seva pena i, per tant, també pugui accedir al sistema ordinari de permisos. En cas de seguir en segon grau, això li permetria aspirar a sortides de fins a 36 dies l'any distribuïts en dos semestres, i de set dies seguits com a molt. Dolors Bassa, per contra, no hi podrà accedir fins més tard, atès que la seva condemna, de 12 anys, és més elevada. ■

L'empresari Josep Maria Matamala actualment és senador de JxCat per la demarcació de Girona ■ x.x.

La fiscalia no acusa els dos acompanyants de Puigdemont

- El ministeri públic sí que demana, per contra, processar els mossos que escortaven el president a Alemanya

Redacció
BARCELONA

La fiscalia de l'Audiència Nacional ha sol·licitat al jutjat central d'instrucció número 6 que cessi l'encausament del senador Josep Maria Matamala i de l'historiador Josep Lluís Alay per haver acompanyat l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont quan va ser detingut a Alemanya el març de 2018. En el mateix escrit, però, el ministeri públic sí que demana el processament dels dos agents dels Mossos d'Esquadra, Carles de Pedro López i Xavier Goicoechea, que també formaven part de la comitiva.

L'afer es remunta al primer trimestre de 2018, quan Puigdemont era a Finlàndia en una conferència, fet que va aprofitar el jutge Pablo Llarena per decretar una euroordre en què demanava la seva detenció. L'Audiència Nacional considera que els dos agents haurien comès un suposat delictes d'encobri-

ment, atès que haurien ajudat l'expresident a sortir de l'Estat espanyol en direcció a Bèlgica tot i que sabien que tenia una causa judicial oberta al Tribunal Suprem. En contra seva, també hi ha l'agreujant que són funcionaris públics. Per contra, l'acusació pública sosté que tant Matamala com Alay no estaven en la mateixa situació, perquè quan van viatjar amb Puigdemont encara no s'havia reactivat l'ordre europea de detenció.

Es dona el cas que, actualment, Matamala és senador per Girona per la sigles de JxCat i això li dona la condició d'aforat davant el Suprem i, per tant, l'Audiència Nacional no pot incoar cap procediment contra ell. Un cop l'escrit de fiscalia ja és en mans del jutjat central d'instrucció número 6 de l'Audiència Nacional, aquest haurà de decidir si atén les peticions del ministeri públic i obre un procediment abreujat o si, pel contrari, desestima les acusacions. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Canviar el Codi Penal, la solució d'Iceta per excarcerar els presos

■ Diu que ja hi ha juristes treballant-hi per actualitzar la sedició i la rebel·lió, però que no serà un fet immediat

Redacció
BARCELONA

El líder del PSC, Miquel Iceta, va explicar ahir en una entrevista a Ràdio 4, que l'alternativa perquè els líders independentistes surtin de la presó passa per una reforma del Codi Penal que actualitzi les penes pels delictes de sedició i rebel·lió, que es van originar per penar un cop d'estat i que, ja segons el socialista, no encaixa amb el que va passar. Iceta, que ja el setembre passat en una entrevista a El Punt Avui va descartar la llei d'am-

La frase

“No es poden fer gestos polítics que tendeixin a disminuir la seva responsabilitat”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

nistia perquè era com reconèixer que “no ha passat res”, va assegurar que ja hi ha “molts juristes” treballant en aquesta modificació del Codi Penal, però també va advertir que “no serà una cosa im-

mediata”. “Anant super-rapidíssim, en menys de sis mesos no ho fas”, va afegir, perquè primer cal que un grup parlamentari registri la iniciativa al Congrés i que després obtingui el suport de la majoria de la cambra. És a dir, que sense ERC no pot tirar endavant. Per això no va voler aixecar “massa expectatives” perquè és una cosa que “ha fet mal” a Catalunya durant els últims anys.

El socialista va reiterar que no considera que siguin presos polítics, i va afegir que no els ha anat a

Miquel Iceta intervenint en el ple del Parlament el 4 de gener passat ■ ORIOL DURAN

veure a la presó perquè es podria “utilitzar políticament”. I aquí va afegir que la insistència d'ERC titllant-lo de “falta d'humanitat” és un “parany” perquè si hi anés seria utilitzat per interpretar que “el PSC està demanant perdó pel 155”.

Iceta es reunirà dimarts que ve amb diversos líders socialistes de les ins-

titucions europees a Brussel·les per explicar “la situació política a Catalunya i a Espanya”, però també per tractar “les perspectives econòmiques i financeres dels països del sud d'Europa” i “compartir anàlisi sobre els principals reptes de la socialdemocràcia europea”. L'acompanyarà la vice-primerera secretària del PSC, Eva

Granados, i les reunions seran amb el president de l'eurocambra, David Sassoli; el vicepresident de la Comissió Europea, Frans Timmermans, i l'alt representant Josep Borrell. Completarà l'agenda amb una trobada amb la presidenta dels socialistes europeus, Iratxe Garcia, i amb altres líders socialistes de Bèlgica. ■

VALLS

CIUTAT D'ORIGEN DE L'AUTÈNTICA

CALÇOTADA

www.valls.cat

visitaValls
CALÇOTADA · CASTELLS · CULTURA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Setze atacs amb tret de balí a sobiranistes des de l'any 2017

■ L'Oficina de Drets registra els atacs per intolerància política des de l'1-O, celebra que hagin disminuït molt però alerta d'una xarxa d'extrema dreta violenta ara latent

Xavier Miró
BARCELONA

L'Oficina de Drets Civils i Polítics (ODCP) de la Generalitat ha comptabilitzat 655 casos documentats i contrastats d'atacs per intolerància política que han rebut a Catalunya en els últims tres anys persones, entitats, partits o institucions. Són atacs provinents de la societat civil i, per tant, no es comptabilitzen aquí les accions violentes de manifestants o cossos policials viscudes en les protestes des del referèndum de l'1-O del 2017.

La majoria han estat actes vandàlics contra entitats i particulars, a més d'intimidacions, insults i amenaces. Les seues dels partits polítics han estat l'objectiu principal dels actes vandàlics però la recentment creada Oficina de Drets va expressar la seua preocupació creixent el 2018 davant l'aparició intimidatòria i nocturna de

La frase

“La violència vinculada a la discrepància política ha disminuït i tots ens n'hem d'alegrar”

Adam Majó
DIRECTOR DE L'OFICINA DE DRETS CIVILS I POLÍTICS DE LA GENERALITAT

grups d'extrema dreta, amb organització paramilitar, que van atacar entitats, seues, persones i domicilis particulars. El director de l'oficina, Adam Majó, mostra preocupació per la reaparició potencial d'aquests grups organitzats i ara latents perquè sosté que, si fa dos anys només van actuar de manera “intimidatòria però amb violència continguda, és perquè tenien ordres de fer-ho així”.

Una altra actuació que va portar a la preocupació són els setze trets amb balins d'escopetes d'aire comprimit de què han estat víctimes

des del març del 2017 persones o llars particulars que exhibien símbols independentistes. “Disparar és un pas que va més enllà de l'insult”, alerta Majó, que tanmateix hi afegeix que l'últim tret conegut és del maig de l'any passat i no dubta a concloure que darrerament “la violència vinculada a la discrepància política ha disminuït i tots ens n'hem d'alegrar”.

Per aquesta oficina que depèn del Departament de la Vicepresidència aquests episodis són conseqüència de “l'augment de la tensió política” que ha viscut Catalunya els darrers anys pel conflicte polític i, encara que es tracta d'episodis de violència relativament lleus, l'oficina els qualifica en el seu informe anual del 2019 com a “igualment preocupants”. Per exemple, ha pogut registrar 212 atacs a seues de partits polítics tot i que suposa que n'hi ha hagut més. ■

La pancarta arrencada en un acte vandàlic a la façana de l'ajuntament de Reus ■ ACN

Atacs en espais polítics i no en escoles, feines o festes

Dels 212 atacs a seues de partits, la majoria –més d'un centenar– s'han produït en seues del PSC; 47, en seues d'ERC; 11, en seues de Ciutadans; 10, en seues de la CUP, i en menor nombre en seues d'altres. La majoria són pintades, empaperament o arrencades de cartells però també hi ha dotze trencaments de vidres o panys, sis llançaments d'ampolles de vidre o ous i dos incendis. Tot i que alguns atacs a les seues del PSC són d'origen feixista, la majoria són atribuïbles a l'in-

dependentisme. Majó atribueix el major nombre d'atacs al PSC respecte de la resta a dues raons: és un partit implantat arreu del territori amb seues a les poblacions majors de 5.000 habitants i al fet que el PSC ha informat l'ODCP de cada atac. D'altres partits, hi afegeix, no s'han posat mai en contacte amb l'ODCP. El fet que els actes d'intolerància política, també els de violència física preocupant, hagin tingut lloc en espais o actes polititzats com ara manifestacions, símbols,

institucions o partits, permet a l'ODCP extreure també una conclusió positiva: “En cap cas es podria manifestar que vivim en una societat fracturada, ni tan sols que existeix una crisi de convivència.” Cap dels atacs polítics coneguts s'ha fet en escoles, llocs de treball, festes majors, etc. A aquells que denuncien una Catalunya fracturada, Majó els recorda que en països com ara Irlanda del Nord o el Líban hi ha comunitats que han d'anar a escoles, festes i llocs de treball separats.

L'Eurocambra anuncia l'inici del suplicatori contra Clara Ponsatí

Redacció
ESTRASBURG

El Parlament Europeu ha anunciat oficialment l'arribada del suplicatori del Tribunal Suprem per suspendre la immunitat de l'eurodiputada de JxCat Clara Ponsatí. Segons ha afirmat al ple la vicepresidenta de la cambra, Nicole

Beer, la institució començarà a tramitar la sol·licitud, que ara ha de passar, com ja es va fer en el cas de la de Carles Puigdemont i Toni Comín, pel comitè d'affers jurídics. Aquest comitè haurà de triar un ponent per fer l'informe sobre si s'aixeca o no la protecció a Ponsatí, un procés que es pot allargar mesos i

que s'acaba amb una votació al plenari. Ponsatí s'ha estrenat aquesta setmana en el seu primer ple com a eurodiputada a Estrasburg.

La petició va arribar al Parlament Europeu poques hores després que l'enviés el president del Suprem, Carlos Lesmes. Entre la documentació

presentada, s'adjunta la sentència del judici de l'1-O, com també la interlocutòria de processament de Ponsatí i les ordres de detenció contra seu. Ponsatí s'enfronta a una euroordre per l'1-O a Escòcia, on resideix, perquè el TS considera que després del Brexit allà no té immunitat com a eurodiputada. ■

Clara Ponsatí, a l'exterior del Parlament Europeu a Estrasburg, el 10 de febrer del 2020 ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La seguretat de la petroquímica, a estudi al Parlament

■ Els grups aproven per unanimitat la creació d'una comissió d'estudi per aclarir l'explosió a la Canonja

Explosió a la fàbrica de l'empresa Indústries Químiques de l'òxid d'Etilè (Iqoxe) ■ EFE

Redacció
BARCELONA

Unanimitat de tots als grups ahir al Parlament per estudiar la seguretat de la petroquímica de Tarragona. L'objectiu ara és crear una comissió d'estudi per investigar l'explosió del 14 de gener a l'empresa Iqoxe, a la Canonja (Tarragonès).

A proposta de Cs, l'encarregat de defensar la proposta de resolució va ser el diputat Matías Alonso apel·lant a les demandes dels tarragonins de seguretat i informació. La resta de grups van coincidir en la importància de tirar endavant la comissió d'estudi, tant per esbrinar les causes i les conseqüències de l'accident, com per trobar solucions per evitar que n'hi pugui haver més.

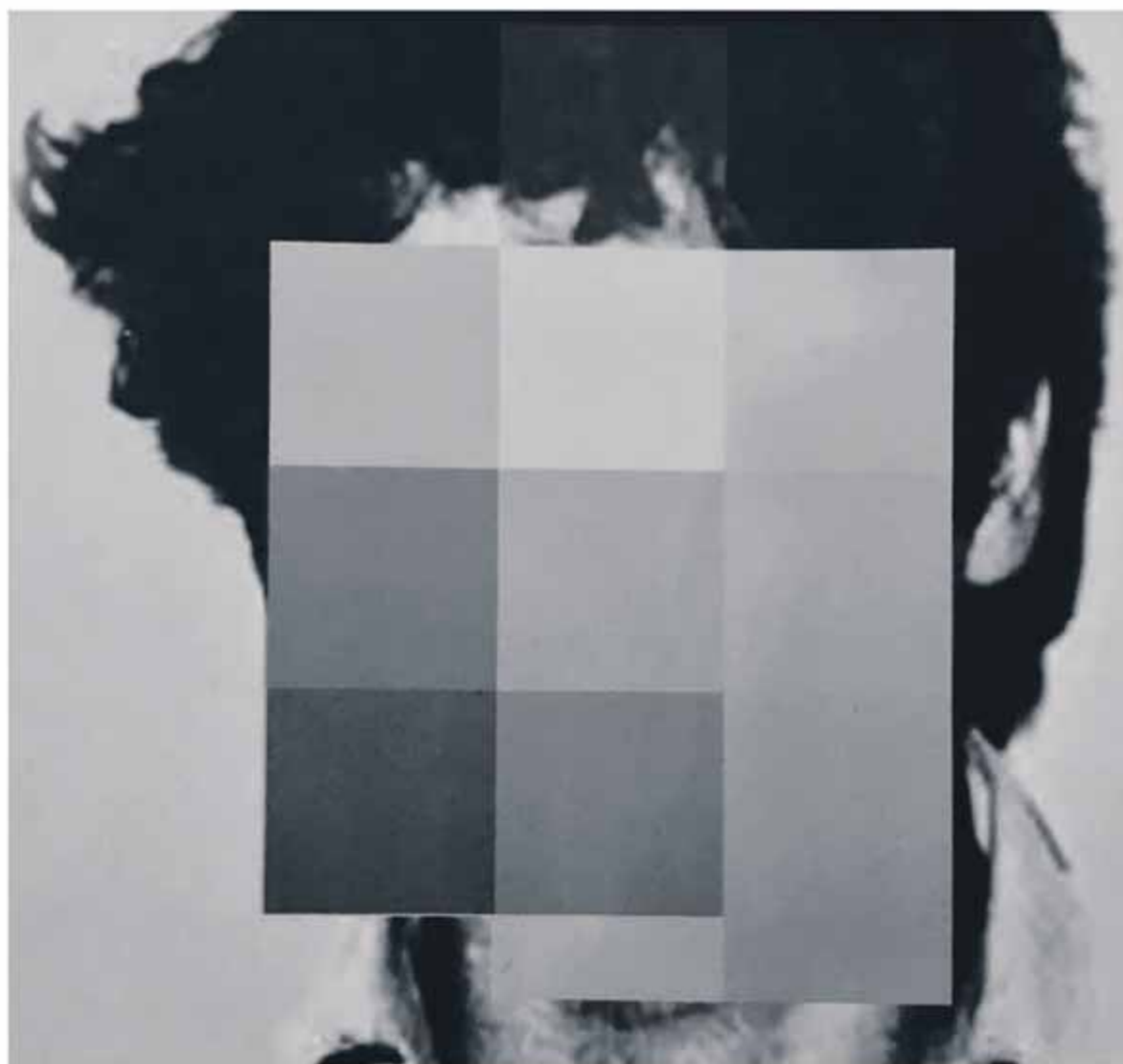
Alonso també va reclamar seguretat per evitar que hi pugui haver més accidents i respostes que surtin de la comissió i de les investigacions judicials derivades de l'accident. El diputat Carles Castillo (PSC-Units) va constatar que només l'atzar va evitar que les conseqüències fossin "catastròfiques" mentre que per ERC, Ra-

quel Sans va indicar que la mort d'una persona aliena a la indústria suposa "un canvi de paradigma". "No hem d'oblidar que les conseqüències haurien pogut ser molt pitjors", va subratllar. Teresa Pallarès (JxCat) va reclamar que es treballi des del rigor, la responsabilitat i la transparència per donar resposta a la població, alhora va defensar la gestió del govern. El diputat del PP Daniel Serrano va considerar que caldrà veure si se n'han de derivar responsabilitats penals. La diputada de Catalunya en Comú Podem Iolanda López va subratllar que la comissió, a banda d'aclarir què va passar el 14 de gener, també ha d'aportar solucions perquè veïns i treballadors de Tarragona deixin de tenir "angoixa diària" davant la "falta de transparència i desconfiança" que els pugui generar viure al costat de la petroquímica i encara més ara després de l'accident. El parlamentari Vidal Aragonès (CUP-CC) va reclamar que les compareixences de la comissió d'estudi es facin, majoritàriament, al Camp de Tarragona, cosa que decidirà la mesa. ■

arts
visuals

EXPOSICIÓ
"Santiago Sierra.
Presos polítics
en l'Espanya
contemporània"

ESPAI CASINET
Del 14 de febrer al 8 de març
Inauguració: 14 de febrer, a les 19 h

ÉS TEMPS DE
calçots

FES LA TEVA RESERVA
977 232 032
Via Augusta, 157
restaurantolric.com

Sol Ric
RESTAURANT
DES DE 1960

Ajuntament del Masnou

Segueix-nos
www.ajmasnou.cat

ESPAI CASINET
Plaça de la Llibertat, 17
Dijous i divendres, de 17 a 20 h.
Dissabtes, d'11 a 14 h i de 17 a 20 h.
Diumenges i festius, d'11 a 14 h.

Més informació:
cultura@elmasnou.cat
Tel. 93 557 18 51

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Iglesias insta ERC i JxCat a implicar-se en el dia a dia

■ “Necessitem pressupostos”, avisa a Rufián ■ “Desitjo que no s’independitzin, la nació catalana embelleix Espanya” ■ Critica El Homrani per la dependència ■ Bel alerta Calviño d’abús del decret

David Portabella
MADRID

El vicepresident segon d’Afers Socials, Pablo Iglesias, creu que l’independentisme no ha d’oblidar la gestió del dia a dia, tot i el seu anhel d’un estat propi, i va instar ERC i JxCat a implicar-se en el mentrestant de l’obra de govern espanyola. “Defensen que Catalunya sigui un Estat i és legítim, però mentrestant això no passa, i alguns desitgem que això no passi mai perquè ens agrada que Catalunya, una nació que s’anomena Catalunya, formi part d’Espanya, i ens sembla que això embelleix la nostra pàtria, és bo que col·laborem”, va convidar el vicepresident als de Gabriel Rufián i als de Laura Borràs. “Necessitem pressupostos”, va rebelar Iglesias dirigint-se només a ERC.

La queixa de JxCat en aquesta inauguració de la legislatura és que el PSOE juga a marginar els fidels a

El vicepresident, Pablo Iglesias, intervenint ahir en la comissió del Congrés ■ JAVIER LIZÓN / EFE

Carles Puigdemont, per exemple deixant-los sense presidir ni una sola comissió quan fins i tot Íñigo Errejón presidirà la comissió de la lluita contra la corrupció, tot i que Més País té 3 escons i els de Borràs

en tenen 8. Però en la primera compareixença a la Comissió de Drets Socials i Polítiques Integrals de la Discapacitat del Congrés, Iglesias va desmentir que això sigui així davant els diputats Norma Pujol

(ERC), Genís Boadella (JxCat) i Albert Botran (CUP). Als tres portaveus, Iglesias els exigeix “pressionar” els seus partits perquè col·loquin els afers socials al centre de la negociació pressupostària sa-

Sánchez rebrà Casado dilluns a La Moncloa

Tot i governar ara en coalició amb Unides Podem i tenir de vicepresident Pablo Iglesias, Pedro Sánchez no vol renunciar a la bilateralitat amb el líder de l’oposició i ha citat Pablo Casado dilluns a La Moncloa per explorar la disposició del PP a l’entesa en afers com ara la renovació del poder judicial. Tot i que el PP es nega a estudiar pactes d’estat amb Sánchez perquè Iglesias és a bord i té la pressió de Vox, La Moncloa confia que ara rectificarà. L’entorn de Casado lamenta que la trucada hagi trigat dos mesos.

bent que Pedro Sánchez té l’objectiu d’aprovar els comptes a l’estiu. I amb els republicans va ser directe en la crida a la complicitat: “Comparteixo el 98% dels elements d’anàlisi; sense ànim de fer pressió, li diré:

necessitem uns pressupostos generals de l’Estat.” “Per arribar a acords cal complir els acords previs”, rebatia la republicana Norma Pujol. Iglesias, no obstant això, va criticar la gestió de la dependència que a la Generalitat fa el conseller republicà Chakir El Homrani. “La situació dels dependents a Catalunya no és la millor; per desgràcia les dades diuen que a Catalunya i a les Canàries el nombre de dependents que tenen dret a rebre la prestació i no la reben és dels més alts de l’Estat. I això obliga a col·laborar”, va censurar Iglesias. En les seves competències sobre drets socials, Iglesias diu que “la coordinació amb la Generalitat serà total”.

En la comissió d’Economia, la vicepresidenta Nadia Calviño va escoltar la queixa de Ferran Bel (JxCat) per l’abús dels decrets –“42 decrets en vint mesos i cap projecte de llei”, li va fer notar–, però ella no va fer autocrítica i va rebelar que no derogarà el 155 digital. Bel, que va lamentar “no tenir tanta sort com altres” –al·ludint a ERC– que són informats puntualment, va alertar que JxCat no convalidarà més decrets “sense diàleg i a canvi de res”, començant pel decret 3/2020, que incorpora directives de la UE en contractació pública en assegurances i plans de pensions. ■

Borràs planta el Suprem adduint “irregularitats”

■ La portaveu de JxCat al Congrés no va a la citació d’avui del tribunal pel cas ILC

David Portabella
MADRID

Després de no desvelar el que faria durant tot el dia d’ahir, a tres quarts de deu del vespre la portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs, va comunicar que avui plantarà el Tribunal Suprem en la citació que tenia oferta per declarar voluntàriament sobre la investigació judicial que se

segueix contra ella per una presumpta fragmentació de contractes en la seva etapa al capdavant de la Institució de les Lletres Catalanes (ILC) (del gener del 2013 al 2018) i que així ho va traslladar al tribunal. “No hi aniré. Fer-ho implicaria validar totes les irregularitats que fa més d’un any que estic denunciant en una causa que ha vulnerat els meus drets des del primer dia”, va advertir Borràs en un fil temàtic a la xarxa social Twitter.

Borràs denuncia que el cas de la ILC no existiria si

Borràs conversant amb Sánchez al seu escó en el ple del Congrés ■ JUAN CARLOS HIDALGO / EFE

ella no fos “una conocida independentista”, com apareix citada a la causa, i al darrere hi veu la mà del fiscal Javier Zaragoza, l’assot del procés que va dictar ordres al tinent coronel Daniel Baena abans de ser un dels fiscals al ju-

dici de l’1-O. “El mateix fiscal que va veure una rebel·lió inexistent l’1-O ara m’acusa d’una corrupció inexistent. Estic decidida a plantar-li cara”, desafia la portaveu de JxCat.

Quan constati que la citació és desatesa, el magis-

trat instructor Eduardo de Porres sabrà que l’única via que té per citar-la a declarar –per prevaricació, malversació i falsedat documental– és instar el Suprem a demanar el suplicatori al Congrés, perquè Borràs és aforada. ■

Errejón té una comissió; ERC, tres i JxCat, cap

Amb només tres escons al Congrés, Més País ha assolit que Íñigo Errejón presideixi una comissió: la d’auditoria de la qualitat democràtica, la lluita anticorrupció i les reformes institucionals i legals. Presidir la que s’anomenarà més breument comissió anticorrupció del Congrés és un premi que té un plus salarial mensual de 1.547 euros en concepte de despeses de representació. Si bé ERC ha aconseguit la presidència de tres comissions –a la d’indústria que ja tenia s’hi sumen ara la de drets de la infància (Norma Pujol) i la d’addiccions (Francesc Xavier Eritja), JxCat (8 escons) i Cs (10) es queden sense cap presidència en contrast amb el botí del PSOE a Errejón.